

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/96/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320010440
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1320010440.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov Mgr. Marcely Kosovej a Mgr. Michala Kačániho, PhD., v trestnej veci obžalovaného F. V., pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo 04.08.2020 sp. zn. 6T/65/2020, na verejnom zasadnutí konanom 04. marca 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného F. V., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo 04.08.2020 sp. zn. 6T/65/2020 bol obžalovaný F. V. uznaný za vinného pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že v čase asi o 21.00 hod. dňa 18.08.2018 v L., v areáli L. jazier - L., po požití a pod vplyvom alkoholických nápojov vyliezol na kapotu osobného motorového vozidla zn. LAND ROVER DISCOVERY 3, EČV: BL XXXTF, z ktorej skočil na stan, v ktorom v tom čase spal poškodený Y. V., konštrukcia stanu obvineného neudržala a pod jeho váhou sa zlomila a tak poškodenému Y. V. spôsobil pomliaždenie až rozdrvenie a trhliny pravého laloka pečene, pomliaždenie a trhlinu vnútornej vrstvy steny dolnej dutej žily v oblasti pečene a nad pečeňou s následným zakrvácaním do brušnej dutiny a do pravého zapobrušnicového priestoru, pomliaždenie pľúc, podliatiny kolien a ľavého predkolenia, na následky zranení ktorých poškodený v nemocnici dňa 19.08.2018 v čase o 10.15 hod. zomrel.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému podľa § 149 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky a zároveň mu bol uložený probačný dohľad nad jeho správaním.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. bol obžalovanému uložený zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný zaviazaný k náhrade škody voči poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava, vo výške 6.570,95 eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bol poškodený C.. K. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., E. XXX/X, s jeho nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný F. V. v zákonnej lehote uvedenej v § 309 ods. 1 Tr. por. ako osoba oprávnená podľa § 307 ods. 1 písm. b/ Tr. por. Odvolanie obžalovaného smerovalo výlučne do výroku o treste.

V písomných dôvodoch podaného odvolania obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu vyslovil názor, že vzhľadom na okolnosti prípadu, keďže išlo o jeho prvé vybočenie z hraníc, ako aj vzhľadom na jeho osobu a možnosti nápravy, je možné mu uložiť trest odňatia slobody v nižšej výmere s podmieneným odkladom s určením kratšej skúšobnej doby a to bez uloženia probačného dohľadu s použitím mimoriadneho zníženia trestu podľa ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.06.2017 sp. zn. Tpj 55/2016. Odvolateľ uviedol, že plne si uvedomuje nesprávnosť svojho konania a celé toto trestné konanie bolo pre neho obrovským ponaučením do života, ale tiež doživotnou traumou, nakoľko išlo o jeho najlepšieho kamaráta. Dodal, že si uvedomuje nesprávnosť svojho konania, ako aj jeho tragické následky, ktoré si bude do konca života niesť so sebou. Záverom navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol vo veci tak, že mu uloží primeraný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby s podmieneným odkladom s určením primeranej skúšobnej doby bez uloženia probačného dohľadu.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadrili právni nástupcovia poškodeného C.. K. V. a A. V.. V tomto vyjadrení sa tieto poškodené subjekty nestotožnili s námietkami obžalovaného, pričom uložený trest považujú za primeraný a to najmä s ohľadom na nezvratné následky a spôsob spáchania trestného činu obžalovaným. Ďalej uviedli, že neopomenuteľným faktom je to, že obžalovaný spáchal trestný čin pod vplyvom alkoholu, pričom ani po spáchaní trestného činu sa požívaniu alkoholických nápojov vo výraznej miere nevyhol, o čom svedčia výpisy z evidencie priestupkov po spáchaní tohto trestného činu, ktoré spáchal rovnako pod vplyvom alkoholu. Dali do pozornosti aj okolnosť, že obžalovaný sa ku skutku doznal prvýkrát až na hlavnom pojednávaní pod ťarchou usvedčujúcich výpovedí svedkov a v čase, keď bola hranične s istotou inými dôkazmi vykonanými v prípravnom konaní preukázaná jeho vina. Záverom poukázali aj na to, že do dnešného dňa obžalovaný žiadnym spôsobom neprejavil snahu kompenzovať, či zmierniť ujmu, ktorú im spôsobil, pričom o ich osoby žiadnym spôsobom neprejavuje záujem. Navrhli, aby odvolací súd postupom podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné.

Krajský súd v Bratislave v konaní o odvolaní obžalovaného, nariadil verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnili obhajca obžalovaného, prokurátorka krajskej prokuratúry a splnomocnenec právnych nástupcov poškodeného. Obžalovaný F. V. sa tohto verejného zasadnutia nezúčastnil, pričom osobitným písomným podaním zo dňa 02.03.2021 požiadal, aby krajský súd o jeho odvolaní konal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Odvolací súd tejto žiadosti vyhovel a podľa § 293 ods. 7 Tr. por. vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby s podmieneným odkladom jeho výkonu, avšak bez uloženia probačného dohľadu.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhla, aby odvolanie obžalovaného bolo podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuté.

Splnomocnenec právnych nástupcov poškodeného poukázal na písomné vyjadrenie k odvolaniu obžalovaného. Navrhol, aby odvolanie obžalovaného bolo zamietnuté.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolanie obžalovaného F. V. nie je dôvodné.

Povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízného princípu, determinovaným vyššie uvedeným ustanovením, bolo preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokmi rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady by bolo to, že by odvolací súd musel prihliadať aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie

mimoriadneho opravného prostriedku, t. j. dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. Takéto chyby však v posudzovanom prípade zistené neboli.

V nadväznosti na vyššie uvedené zistenia, ako aj vzhľadom k podanému odvolaniu zo strany obžalovaného iba voči výroku o treste napadnutého rozsudku, a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd nepreskúmaval výrok o vine, vrátane právneho posúdenia skutku, ani výrok o náhrade škody.

Odvolací súd v tomto smere iba konštatuje, že obžalovaný F. V. na hlavnom pojednávaní konanom 04.08.2020 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., t. j. že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného. Je nutné tiež uviesť, že pred prijatím vyhlásenia konajúci súd obžalovaného poučil o jeho právach, o zmysle priznania, jeho význame a prípadnom ďalšom postupe. Súd I. stupňa obžalovanému položil podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por. otázky, na ktoré obžalovaný odpovedal kladne a až potom rozhodol okresný súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. uznesením, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a vyhlásil podľa § 257 ods. 8 Tr. por., že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku nevykoná, pričom vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Vzhľadom na uvedené, nezistiac žiadne procesné pochybenie v postupe prvostupňového súdu v súvislosti s vyhlásením obžalovaného a jeho prijatím v zmysle § 257 Tr. por. odvolací súd sa zaoberal iba výrokom o treste.

Na podklade odvolania obžalovaného, ktoré smerovalo výlučne do výroku o treste napadnutého rozsudku, krajský súd v rámci revízneho princípu zistil, že obžalovanému F. V. bol v predmetnej trestnej veci uložený primeraný a spravodlivý trest, vrátane jeho druhu a výmery, pričom treba konštatovať, že nenastali zákonné podmienky pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., resp. podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam.

Je potrebné zdôrazniť, že stanovenie druhu trestu a jeho výmery musí vychádzať nielen z podmienok upravených v ustanoveniach pri tom ktorom druhu trestu, ale je tiež potrebné dôsledne skúmať všetky skutočnosti významné z hľadiska účelu trestu obsiahnutého v § 34 ods. 1 Tr. zák., ako aj ostatné na účel trestu nadväzujúce kritériá rozhodujúce pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktorých zohľadnenie predpokladá úprava zásad pre ukladanie trestov.

Ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. o účele trestu je spolu s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. základným vodidlom pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Z hľadiska týchto ustanovení, uložený trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň trest vyjadří morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Závery na primeranosť postihu páchatel'a trestného činu sa musia opierať o skutočný stav veci a musia z neho vyplývať.

Prvostupňový súd v súlade so stavom veci zistil a ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy.

Nepochybil okresný súd, keď vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Za situácie, keď prevažoval pomer zistených a ustálených poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami (tie neboli zistené), prichádzalo do úvahy zníženie hornej hranice trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona o jednu tretinu.

Východisko pre ukladanie trestu odňatia slobody prestavovala základná trestná sadzba podľa § 149 ods. 1 Tr. zák. od 0 do 3 rokov. Nakoľko v posudzovanej veci sa vychádzalo z rozpätia trestnej sadzby upravenej podľa režimu § 38 ods. 3 Tr. zák. od 0 rokov do 2 rokov, v jej rámci bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, t. j. na hornej hranici takto upravenej trestnej sadzby. Podľa názoru odvolacieho súdu, ide o výmeru trestu odňatia slobody primeranú a zákonnú, hoci bola

stanovená na hornej hranici upravenej trestnej sadzby, aj vzhľadom na to, že obžalovanému nebol uložený represívny trest t. j. nepodmienečný trest odňatia slobody.

S poukazom tak na charakter skutku, ako aj na osobu obžalovaného i doterajší spôsob života (má evidované viaceré priestupky nielen na úseku dopravy, ale jeden priestupok na úseku verejného poriadku, dokonca pod vplyvom alkoholu), krajský súd vyvodil, že zmiernenie trestu (či už uloženie nižšej výmery trestu odňatia slobody, prípadne uloženie podmienečného trestu odňatia slobody bez probačného dohľadu nad správaním obžalovaného) neprichádzalo vôbec do úvahy, nakoľko aj uložený alternatívny druh trestu, nespojený s výkonom trestu odňatia slobody, musí byť pre obžalovaného citeľný (nie iba formálny bez uloženia ďalších obmedzení a povinností), zvlášť, ak svojim protiprávnym konaním spôsobil nenapraviteľný následok - smrť inej osoby.

Vzhľadom na uvedené, požiadavka obžalovaného, aby mu odvolací súd uložil miernejší trest, bola zjavne neopodstatnená. Rovnako tak jeho požiadavka, aby krajský súd použil zmierňovacie ustanovenie podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., resp. podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam, bola nielen nedôvodná, ale aj nadbytočná, nakoľko naznačeným spôsobom sa postupuje iba vtedy, keď sa trest ukladá pod dolnú hranicu trestnej sadzby. V posudzovanej veci základná trestná sadzba podľa § 149 ods. 1 Tr. zák. bola vymedzená iba hornou hranicou, bez určenia dolnej hranice (t. j. od 0 rokov do 3 rokov).

Odvolací súd uzatvára a opakuje, že súd I. stupňa nepochybil, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, s podmienečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 4 rokov s probačným dohľadom, za súčasného uloženia zákazu požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Zo strany prvostupňového súdu bolo tiež nevyhnutné stanoviť dlhšiu skúšobnú dobu, nakoľko len tak je možné zistiť, či obžalovaný dokáže počas dlhšieho časového úseku viesť riadny život a nedopúšťať sa protiprávnej činnosti, či už vo forme trestných činov alebo priestupkov.

Obžalovaný F. V. bude povinný v skúšobnej dobe strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom a zároveň splniť uložený zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, v opačnom prípade sa vystaví riziku, že okresný súd a to už aj v priebehu skúšobnej doby rozhodne, že sa neosvedčil a nariadi výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol podmienečne odložený.

Senát krajského súdu záverom konštatuje, že takýto trest (čo do samotného druhu a výmery), ktorý bol obžalovanému F. V. uložený zo strany súdu prvého stupňa, vychádzal zo zásad ukladania trestov v zmysle ustanovenia § 34 Tr. zák. a zahŕňal tak individuálnu ako aj generálnu prevenciu a zároveň vyjadroval morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Odvolací súd na podklade uvedených úvah, keďže nezistil riadny relevantný dôvod na prípadnú zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa, odvolanie obžalovaného F. V. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Neuniklo pozornosti odvolaciemu súdu, že okresný súd v napadnutom výroku, ktorým obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky a zároveň uložil nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe probačný dohľad, mal pri správnom postupe okrem ustanovenia § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. aplikovať aj ustanovenie § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., čo však neurobil. Krajský súd vychádzajúc z princípu stability súdnych rozhodnutí na uvedené formálne pochybenie len upozorňuje, bez potreby ho korigovať, lebo z materiálneho hľadiska naznačený stav nemá vplyv na meritum veci.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.